□□□□□□□தவிர மழை உலகமெம் சுறுசுறுப்படன் இயங்கெவதாகக் காட்சியளிக்கெம் மாநகரத்தின் ஞாயிற்றெக்கிழமையை, சயெ்தித்தாள் பாேடெம் சிறெவர்கள் த□க்கம் கலைந்த வகேத்தெடன் எழெப்பிக் கொண்டிரெந்தனர்.

படெக்கையில் இரெந்த வங்கடராமன் விழித்தபாேதெ மணி சரியாக ஆறெ. அலாரமில்லாமல் டாணனென்றெ எழெந்தெ விடெவதாகச் சிலர் பீ ற்றிக் கொள்வதபை் பாேல அவர் பரெமையடிக்க மாட்டார் என்றாலெம் அப்படித்தான் கச்சிதமாக எழெந்திரெப்பார். சில நாட்களில் பபே்பர் பொத்தனென்றெ விழெம் சப்தமெம் வங்கட் ராமன் தெயிலழெெம் மெக□ர்த்தமெம் சொல்லிவதை்ததெ பாேல பொரெந்தி வரெம். இன்றெம் பொரெந்தித்தான் வந்ததெ.

பல் தெலக்கியவாறே ஓய்வெநாள் தரெம் தெவக்கக் களிப்படன் தலபை்பெச் சயெ்திகளை மயே ஆரம்பித்தார். வார நாட்களில் சில மணித்தெளிகளில் வாசிப்பை மெடித்தெ விடெபவர், விடெமெறை நாளில் மட்டெம் சற்றெ அதிக நரேம் படிப்பார். காலை உணவெ மெடிந்ததெம் இணபை்பில் உள்ள தெணெக்கெ ம□ட்டயைகை் கிரகிப்பதெம், கெறெக்கழெெத்தெப் பாேட்டியபை் பக்கத்தெ வீ ட்டெ ராமானெஜம் மெடிப்பதற்கெள் ஓரெ கெழந்தயைின் ஆர்வத்தாேடெ மெடித்தெ விடெவதெம், தரியாத ஓன்றிரண்டெ களே்விகளெக்காக வரெம் ராமானெஜத்திடம் பரவசத்தெடன் பதிலை விவரிப்பதெம் .. எப்படியாே நாற்பத்தநை்தெ வயதகை் கடந்தெ விட்டார் வங்கடராமன்.

ஆனால் இன்றகை்கெ மட்டெம் ஏதாே இந்த நாள் ஓரெ நல்ல நாள் என்பதெ பாேல ஓரெ மனக்கெறிப்பெ கெத□கலத்தெடன் சிந்தனையில் அவர் அறியாமலயேே ஓடிக் கொண்டிரெந்ததெ. வழக்கமான வீ ட்டெக் காட்சிகளையெம், கெடெம்பத்தினரையெம் ஓரெ விசசேமான பாசத்தெடன் கவனித்தெக் கொண்டிரெந்தார்.

பற்பசையின் காரம் ஏறியதால் தூம்மியவர் தினசரியையூம் ஓரூ உலூகக்கூ உலூகக்க, அதிலிரூந்தூ ஆர்ட் பேப்பரில் ஓன்றூகக்கூ நான்கூ சசைில் அழகாக அச்சிடப்பட்ட ஓரூ விளம்பரப் பிரசூரம் கீ ழே விழூந்ததூ. விற்பனை, வாடகை, காப்பீ டூ, கடன் பேோன்றவற்றின் பேோக்கை அறிந்தூ வதைத்திரூக்க வணேடியதை அவசியமாகக் கரூதூம் எல்லா நடூதத்தர வயதூக்காரர்களைப் பேோலவே அவரூம் நாளிதழின் விளம்பரங்களையூம், வரி விளம்பரங்களையூம் இரவூ நரேத்தில் இம்மியளவூ க□ட விடாமல் படிப்பவர்தான் என்றாலூம் விழூந்த தூண்டூக் காகிதம் ஏதோ ஓரூ நல்ல சயெ்தியை த□தநே்திக் கொண்டூ வந்திரூப்பதாக அவரூக்கூள் ஓரூ நம்பிக்கை.

வழக்கத்தூக்கூ மாறாக கணவனதூ மூகத்தில் ஓரூ தூளி மலர்ச்சி ப□த்திரூப்பதை, அதூ விடூமூறகை்கானதல்ல, வறேொன்றோடூ தொடர்பூடயைதனெ அவதானித்த மாலதி கூறூஞ்சிரிப்பூடன் காபியகை் கொடூத்தாள். என்ன இரூந்தாலூம் நாளகை்கூ இந்த மூகம் எப்படியிரூக்கூம் என்பதயையூம் நினதை்தூப் பார்த்ததால் வந்த சிரிப்பூ அதூ. தனக்கூ ஓய்வின்றி பணிவிடை சயெ்யூம் அந்த ஜீ வனூக்கூ பார்வயைிலயேே கணிசமான அளவில் நசேத்ததை் தரிெவித்தவர், நாற்காலியில் அமர்ந்தூ பரூகியவாறூ அந்த விளம்பரத்தபை் படிக்க ஆரம்பித்தார்.

எப்பேோதாவதூ ஓரூ ஞாயிற்றூக்கிழமயைில் காபியை ரூசித்தவாறே விரூப்பமான விளம்பரங்களபை் படிப்பதூ அமயையூம். காபியின் மணமூம், விளம்பரத்தின் நம்பிக்கையை□ட்டூம் சயெ்தியூம் ஓன்றிணையையூம் பேோதூ கிடகை்கூம் அந்த சூகமே அலாதியானதூதான். அதூவூம் அனூபவித்தவர்கள் மட்டூமே உணரக்க□பி ய அற்பூத சூகம்.

"நீ ங்கள் ஓரூ பரெ்ஃபக்ஷனிஸ்ட்டா? அப்படியனெில் உங்களதை்தான் தடேிக் கொண்டிரூக்கிறோம்."

"வரவுக்கும் சலெவுக்கும் வழிதரியாமல் பழுங்கிக் கொண்டிருக்கும் தோல்வியடைந்த மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் கூட்டத்தில் சலெவையும் சமேிப்பையும் பூத்தாக்க உணர்ச்சியுடன், பூதுமதை் தாகத்துடன், யாருமறியாத விவகேத்துடன் நீ ங்கள் சயெ்தா கொண்டிருக்கிறீ ர்கள் என்றால், ஆம் நண்பரே உங்களதை்தான் தடேிக் கொண்டிருக்கிறோம்."

"ஓரு வருடத்தில் கார், இரண்டு வரு டத்தில் வீ டு, ஐந்து வருடத்தில் நீ ங்கள் ஓரு முதலாளி, பத்து வருடத்தில் பல இலட்சங்களுக்கு சொந்தமான மில்லியனர்.. இவையெல்லாம் மற்றவர்களுக்கு வணேடுமானால் கனவாக இருக்கலாம். உங்களைப் போன்ற இலட்சியவாதிகளுக்கு இவை நிறவைறேப் போகும் நனவு, அதற்கு்த் தவேையான ஆற்றலும், திறமையும், துடிப்பும், வகேமும், நிதானமும், துணிச்சலும் உங்களிடம் ஏராளமிருப்பது கூறித்து எங்களுக்கு்த் தரியும்.

" காபியை மணத்துடன் பருகத் தூவங்கிய வங்கட்ராமனுக்கு திடீ ரனெ மளை பிரகாசமாக எரிவது போல ஓரு உணர்வு. சிந்தனை ஓருமையடைந்து ஓரு தய வளிெச்சத்தில் நினதை்தது பலித்ததால் வரும் பரவச உணர்வு. இப்பொது அவருக்கு காபி தவேைப்படவில்லை. மலேே படிக்க ஆரம்பித்தார்.

"வளெ்ளமனெப் பாயும் உங்கள் மனபை்புக்கு ஓரு அணகைட்டி, தகேி்கி நிறுத்தி, பூதிய வகேத்தில் திறந்து விட்டு பரெும் சக்தியை உருவாக்குவதுதான் எங்கள் வலேை. நாடங்கும் உள்ள எங்கள் கிளகைள் மலம் பல மில்லியனர்களை இப்படித்தான் உருவாக்கியிருக்கின்றோம். இது விளம்பரத்திற்காகச் சொல்லப்படும் பீ டிகையல்ல. அந்தச் சாதனயைாளர்களில் சிலரை நாளயை சாதனயைாளரான நீ ங்களும் இன்றே சந்திக்கலாம். எங்கள் மின்னல் வகே சங்கிலித் தொடர் திட்டத்தின் மகிமயைை நரேடியாக உணர, பங்கறே்க, சாதிக்க உங்களையும் அன்புடன் அழகை்கிறோம் . இடம்: கமலா திருமண மண்டபம். நரேம்: காலை 10.30 மணி." .

.அப்றம் சலெ், லணே்ட் லனை், மயெில், ஃபகே்ஸ், கிளகைளின் முகவரிகள், இணயை தளம் அத்தனயைும் நரே்த்தியாக இடம் பறெ்றிரும்பதகை் கவனித்த வஙெ்கட்ராமனிடம் ஏதோ ஓரு பரெிய நல்லது நடக்கப் போவது போல உள்ளுக்குள் பட்சி கூவிக் கொண்டிருந்தது.

விளம்பரப் பிரசுரத்தை நரே்த்தியாக மடித்தவர் கண்களை மூடி யோசிக்க ஆரம்பித்தார். ஓரு தனியார் கட்டுமான நிறுவனத்தில் காசளராக இருபதாயிரம் சம்பளத்தில் பதினைந்து ஆண்டுகளாகப் பணி, பள்ளியிறுதி ஆண்டில் படிக்கும் மகன், ஆறாவது வகுப்பில் படிக்கும் மகள், இன்னும் பத்தாண்டுகளில் இவர்களுக்கு ஆகப்போகும் கல்விச் சலெவு, திருமணச் சலெவு, புறநகரில் வாங்கிப் போட்ட இடத்தில் வீ டு கட்ட வணே்டிய திட்டம், அவ்வளவாக வசதியில்லாத மனவைியின் வீ ட்டார், எவ்வளவு சிக்கனமாக இருந்தாலும் சமேிக்க மூடியாத அவதி, காப்பீ டு, வாகனக் கடன் என்று மாதந்தோறும் விழுங்கக் காத்திருக்கும் தவணகைள், ஏதோ வாங்கி வதை்த சில பங்குகளில் பயெருக்கு வரும் ஈவுத் தொகை ..இந்த எல்லயைை எப்படித் தாண்டுவது? அதிகாலயைில் ஆரம்பித்த உற்சாகம் சுருதி கூறவைது போல இருந்தது.

இல்லை, இந்தக் கூட்டத்திற்கு போய்த்தான் பார்ப்போமே.. ஏதாவது நல்லது நடக்கலாமே..

மீ ண்டும் உற்சாகத்தை வரவழதை்தவர் கூளித்து ரடெியானார். நிதானமாகச் சுவதை்தை உண்ணக் கூடிய அடதை் தோசயைை அந்தக் கூட்டத்தின் காட் சியை நினதை்தவாறு வகேமாக உள்ளே தள்ளினார். கணவன் ஏதோ ஓரு ஆழ்ந்த சிந்தனயைில் இருப்பதை உணர்ந்து கொண்ட மாலதி அடுத்த அடயைை வதை்து வற்புறுத்தவில்லை.

பத்தா மணி ஆனதும் பதட்டமடைந் தார். மண்டபம் வீ ட்டிலிருந்தா நடந்தா சலெல்லாம் தரம்தான் என்றாலும் கூறிப்பிட்ட நரேத்திற்கான் இராக்க வணேட்டுமே, இல்லையைனென்றால் நடக்கப் போகும் நல்லவற்றில் ஏதனேும் இழந்தா விட்டால்? பீ ரோவில் இரந்த உடகைளில் சிறப்பான ஒன்றை எடுத்தா அணிந்தா கொண்டார். வழக்கமாக எதயைாவதா உடுத்திக் கொண்டா சலெ்பவரிடம் அந்த விளம்பரப் பிரசாரம் ஏற்படுத்தியிரந்த மாற்றத்தை அறிந்திராத மாலதி கூழப்பமடைந்தாள்.

இப்போதா எதுவும் சொல்லக்கூடாதா எல்லாம் நல்லதா நடந்த பிறகுதான் பகிர்ந்தா கொள்ள வணேட்டுமனென்ற உறுதியுடன், " ஓரு வலேையா வளெிய போறனே், மதியம் சாப்பாட்டுக்கு வந்துரு வனே்", காலணி போட்டுக் கொண்டிரந்தவரை ராமானுஜம் மறித்தார்.

சட்டனென்று ஓரு சந்தகேம் .. ராமானுஜமும் அந்த விளம்பரத்தை ப் பார்த்திரும்பாரோ .. என்ன இரந்தாலும் அவர் கூடப்போவதில் சம்மதமில்லை .. இல்லையில்ல .. கையில் இரக்கு ம் வாரமலரபை் பார்க்கும்போதா சமாதானமடைந்தவர், பிறகு பசேலாமனென்று நடயைகை் கட்டினார். முதல் அபசகுனத்திலிரந்தா வறெ்றிகரமாக மீ ண்டவர் இன்றுதான் பூதிதாய்ப் பிறந்தோமனென்ற நம்பிக்கையுடன் உறுதியாக அடிகளபை் பதித்தவாறு நடந்தார். கண் தொலவைில் தரெிந்த மண்ட பத்தில் பரெும் கூட்டம் காத்திரந்தது. அவர் அவசரமாகச் சனென்று விட்டதால் அவரதா வாரிசுகளை இங்கே அறிமுகம் சயெ்ய முடியவில்லை.

கல்யாணம் போல கூட்டம் களை கட்டியிரந்தாலும் உணர்ச்சி மங்களத்தில் ஓரு தொழில்திறமை தூக்கலாக இரந்தது. வரவறேபுக்காக நின்றிரந்த பட்டாடை உடுத்திய மங்கைகள் வந்தோரை உற்றார் உறவினராய்ப் பாவித்தா சயெற்கையாக இல்லாமல் அன்யோன்யமாக அழுதை்தார்கள்.

ஆனால் வந்தவர்களெல்லாம் உண்மையில் அப்படிப் பழகியவர்கள் இல்லையெனெ்பதால் சயெற்கையாகச் சிரித்தே விட்டே சற்றே தயக்கத்தேடன் நேழநை்தார்கள். நிச்சயமாக வங்கடராமன் அப்படி இரே மனதாக நேழயைவில்லை. தீ ர்மானகரமான நம்பிக்கையேடன் நரே்தியாகச் சனெ்றே அமர்ந்தார். வந்தவர்களில் பலரகம் இரேந்தார்கள். தன்னபை் போல மாதச் சம்பளக்காரர்கள், சில வியாபாரிகள், ஏன் சில பணெ்களேம் க□ட க□ட்டத்தில் இரேந்தார்கள். தனக்கேத் தரெிந்தவர் யாரேம் இரேக்கக் க□டாதே என்ற பதட்டத்தேடன் நோட்டமிட்டவர் தனதே நோக்கத்தில் வறெ்றி பறெ்றதேம் இரேமடங்கே அமதையேடன் மடேயைை நோக்கினார்.

அரங்கினசை் சேறு்றிலேம் விழியை இழேக்கேம் பிளக்ஸ் பனேர்களில் மின்னல் வகேச் சங்கிலித் தொடர் திட்டத்தின் சயெல்மேறகைள், வனெ்றவர்களின் கதகைள், சாதனகைள், சில ஆண்டேகளிலயேே இலட்சாதிபதியானவர்களின் வாக்கேம□லங்கள் .. .. சற்றே மேன்னரே வந்தே எல்லாவற்றயைேம் நிதானமாக பார்த்திரேக்காலாமோ .. சரி க□ட்டம் மேடிந்ததேம் பார்த்தேக் கொள்ளலாம், பணவிவகாரத்தில் கிடகை்கேம் எதனயைேம் அறிந்தே ஆயத்தமாவதில் சேணக்கம் க□டாதே ....

அவரதே விழிப்பே நிலயை மடேயைிலிரேந்தே வந்த ஓரே இனிய கேரல் வழி மறித்ததே.

அந்தப் பணெ்ணேக்கே 25 வயதே இரேக்கலாம். ஓரே நம்பிக்கயையேம், நிதானத்தயையேம் கலந்தே வரேம் ஆளேமகை்கறே்ற அழகே உடயையேடன் தோறற்மளித்தவள் எல்லோரயையேம் சிரித்தவாறே வணங்கி விட்டே பசே ஆரம்பித்தாள். "உங்கள் எல்லோரேக்கேம் ஓரே பரிசை இப்பொழேதேதான் வழங்கியிரேக்கிறனே். பதிலேக்கே நீ ங்கள் யாரேம் எதேவேம்

தரவில்லையே". கடடம் என்னவனென்று தரியாமல் விழித்தது. "என் பூன்னகயை அளவில்லாமல் உங்களுக்கு வழங்கியிருக்கின்றனே, பதிலுக்கு நீ ங்களும் தரலாமே" .. இந்த அமர்க்களமான ஓப்பனிங்கில் மனதை இழந்த கடடம் வகெுநரேம் கதைட்டியது.

மற்றவர்கள் போல உணர்ச்சிவசப்படாத வங்கட்ராமன் கதைட்டாமல் அமதியாக, ஆனால் உற்சாகமாக இருந்தார்.

மடேயில் கோட்டு சுட்டு போட்ட ஓரு மூன் வழுக்கைகாரரை நிறுவனத்தின் எம்.டி என்று ஆரம்பித்து பலரையும் அறிமுகம் செய்தவள், மின்னலின் வரலாற்றை அருவியாய் மனதில் பதியும் வண்ணம் தரிவித்தாள்.

அடுத்து எம்.டி, மின்னலின் சயெல்முறகைளை பாதி பூரிந்தது போலவும், மீ தி இனிமலே் பூரியும் என்று நம்பும்படியாகவும் விளக்கினார். பத்தாயிரம் வபை்பூத் தொகையுடன் உறுப்பினராகச் சரேும் ஓருவர் உள்ளுர், வளெியுர், வளெி மாநிலமனெ மு வரபை் பூதிய உறுப்பினராகச் சரே்க்க வணே்டும்; இதில் முறயைே 20, 30, 40 சதவீ தம் கழிவாகத் தரப்படும்; இந்த மு வரும் அடுத்த ஜோடிகளசை் சரே்த்தால் இந்தக் கழிவில் பாதி கிடகை்கும்; ஓருவர் ஆரம்பித்து வதை்த சங்கிலி 100 நபர்களை இணதை்தால் போனசாக ஓரு லட்சம் கிடகை்கும். ஆயிரமாகப் பரெுகினால் பத்து இலட்சம்.

இப்படி ஓரு வருடத்தில் எவ்வளவு சம்பாதிக்க முடியும்? எண்களுக்கு ஏது முடிவு .. கடடம் கணக்கில் மனதபை் பறிகொடுக்க, வங்கட்ராமன் மட்டும் தனக்கு்த் தரிந்தவர்களின் பட்டியலை நம்பிக்கையுடன் திட்டத்தில் போட்டு யோசிக்க

ஆரம்பித்தார்

தொழிலின் கட்டமைப்பு நன்றாகத்தான் இருக்கின்றது .. எனினும் இவர்களை எப்படி நம்புவது?

அது பூரிந்தது போல் நம்பிக்கையை ஊட்டிவிடும் வகையில் அந்தத் தொகுப்பாளினி விதவிதமான தோற்றத்தில் சிலரை அறிமுகம் செய்து வதைத்தாள். அதில் கோட்டு சூட்டு போட்டவர், வேட்டி சட்டைக்காரர், நடுத்தர வயதில் ஓரு பெண்மணி என்று ஆளுக்கொரு விதத்தில், பெயருக்கொரு மதத்தில் கோவை, நெல்லை, மதுரை, தஞ்சை என எல்லாவகதை் தமிழிலிலும் தாங்கள் வெற்றி பெற்ற கதையைச் சுவாரசியம் கலந்த பூள்ளிவிவரத்துடன் சொன்னார்கள். அதிலும் கோட்டு சூட்டு போட்டவர் உறுப்பினராகி இரண்டு வருடத்தில் 40 இலட்சம் சம்பாதித்திருப்பதாகக் கோவதை் தமிழில் சொன்னது எல்லோரையும் ஆச்சரியப்பட வதைத்ததோடு நம்பிக்கையின் பிரஷ்ஷரை நன்கு ஏற்றவும் தவறவில்லை.

ஓரு மண்ணின் மொழியில் ஓருவர் ஏமாற்றும் விதத்தில் பேசே முடியாதே? ஏமாற்ற வேண்டும் என்று வந்து விட்டாலோ மொழி செயெற்கதை் தன்மை அடைந்து காட்டிக் கொடுத்து விடாதா என்று நாம் தான் கதையில் எழுதுகிறோமே அன்றி கூட்டம் அப்படி ஏதும் ஆராய்ச்சி செய்யவில்லை என்பதோடு அந்த தவே சாட்சியங்களை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தது.

வெங்கட்ராமனின் மனதில் இன்னமும் சந்தகேம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று

ஊகித்தறிய மாடியவில்லை. சாட்சியங்கள் அரங்கேறிய சமயத்தில் சரவணபவனில் இரந்தா வரவழகைக்கப்பட்ட உளந்தா வடையாம், டிகாஷன் கலந்த காபியாம் எல்லாராக்காம் கொடாக்கப்பட்ட தா. இதா ஏதோ கடமைக்கா கொடாக்கப்பட்டதைப் போல இல்லாமல் அந்த வரவேற்பா அழகிகள் மனதார ஓராவர் விடாமல் கொடாத்தா உபசரித்தார்கள். இந்த இனிய உபசரிப்பாக்காகவே பலராம் மறாக்காமல் வாங்கிக் காடித்தார்கள். அதில் வெங்கட்ராமனாம் உண்டா என்பதை ஈண்டா விளக்கத் தவேயில்லை. ஆனால் அப்போதாம் அவர் ஓரா நிதானத் தாடனே யோசித்தவாறா இரந்ததால் மற்றவர்களைப் போல அவரை யாராம் ஏமாற்றிவிட மாடியாதா என்பதா போலவாம் காட்சியளித்தார்.

அடாத்தா, வந்திராந்த மக்கள் களேவி கடேக்கலாம் என்றா அறிவித்தார்கள். பலர் பல மாதிரி, யதார்த்தமாகவாம், ஊகத்தின் அடிப்படையிலாம் தினாசா தினாசாகக் கடேட்டார்கள். இதற்கா எம்.டி. சளைக்காமல் பல கோணங்களில் பதிலளித்தார். இறாதியாக "இன்னமாம் உங்களாக்கா நம்பிக்கை வரவில்லையெனென்றால் வீ ட்டிற்கா சனென்றா நிதானமாக யோசித்தாவிட்டா மாடிவடொக்கலாம். உங்களாக்காக நாங்கள் எப்போதாம் காத்திராப்போம், வாய்ப்பாக்களதை் தவற விடாதீ ர்கள்" என்றா அந்த வழாக்கை மனிதர் பசேியதா மட்டாம் வெங்கட்ராமனாக்கா பிடித்திராந்ததா.

வந்தவர்கள் உறாப்பினர் விண்ணப்பத்தை ர.1000 கொடாத்தாவிட்டா வாங்கிச் சலெல்லாமாறாம், பின்பா அவர்கள் சரோம் போதா வபைப்பாத்தொகையில் இந்தக் கட்டணம் கழித்தாக் கொள்ளப்படாம் என்றாம் அந்தப் பான்னகை அழகி சொல்லி மாடிப்பதற்காள் விண்ணப்பங்களை வதைத்திராந்த கரங்கள் இராக்கைகளதை் தடேி வந்தன. பலராம் ஆயிரம் ர பாய்தானே என்றா வாங்க ஆரம்பித்தார்கள். வெங்கட்ராமன் இன்னமாம் மாடிவா சயெ்யவில்லை, விண்ணப்பத்தை வாங்காவதா, இல்லையா என்றா.

டை கட்டிய சீ ராடை இளைஞர்கள் ஓவ்வொரா வரிசையாகச் சனென்றா வழங்காவதைப்போல திணித்தாக் கொண்டிராந்தார்கள். அவர்கள் வந்த தோரணையைப் பார்த்தால் அவர்கள் யாரிடமாம் கடேகவில்லை, சற்றே நாசாக்கான அதிகாரத்தாடன் பபே்பரை நீ ட்டினார்கள் என்றாம் சொல்லலாம். அவர் மாறை வராம்போதா வெங்கட்ராமன் காழம்பியவாறா ஏதோ

வணேடாமனெ திடீ ரனெற எழுநத விடடார. அதுவும அவரகள கொடுதத காபி, வடயை அரநதியிரகிறோமே எனற தரமசங்கடதால வநத கூழபபம. இதுவும திடட மிடடு நடகக்கவிலலை, ரொமபவும தறசயெலாக நடநதது. எழுநதவரிடன ஓரு பரெிய வாயப்பதை தவறவிடடு விடடோமே எனற எணணம ஓடாமல இலலை.

இரநதாலும வறேு ஓரு சகதியால இயகக்கபடுபவர போல வாசலை நோகக்கி விரகதியுடன நடநதார. இறுதியடியில வறெறி வாயப்பை தவற விடுபவன போலவும அவரின தோறறம இரநதது. இதுவா, அதுவா எனறு பிரித்தறிய முடியாத இருமை கலநத ஓரமயில யநதிரமாக இயங்கினார. இப்போது வாயிலில அழகிகள இலலை, சபாரி அணிநத ம்னறு கூணடரகள வாடடசாடடமாய கையில லாகக்கப வளையம போல விணணபபக் கதத்கைளை ஆடடிக் கொணடிரநதாரகள.

"எனன சார, க்டடம இனனும முடியலையே, முடிசசுடடுப் போகலாமே" அதடடலாகக் கடேடவன அவர கையில ஒனறதை திணித்தான. வயிறறில பதடட மும, பயமும மலேழெும்ப .. "இலல வணோம.. இருக்கடடும்" எனறலெலாம முயனறவர் வறேு யாராவது தனனை போல வரவார்களா அவரகளை அணி சரேத்து வளெியறேி விடலாம எனறு திரும்பி பாரத்தவரை ஓரு சபாரி கனதை்தவாறு புரவுதத்தை சுளித்தான. மறுபசேசு இலலாமல பரஸை எடுத்தவர இரணடு 500 ரூபாய தாளகை கொடுத்து விடடு பிழகைக்கத் தரெியாத ஓரு பிளளையை போல தங்கித் தங்கித் நடகக ஆரமபித்தார.

பலரும்தான விணணபபதத்தை வாங்கியிருகக்கிறாரகள .. ஏன எதிரமறயைாகச் சிநதிகக வணேடும .. இருகக்கையிலயேே தளெிவாக வாங்கியிருகக்கலாமே .. இலலையிலலை .. சிலர வாங்காமலும சனெறாரகள .. அதுதான சரியானதா .. திரும்பிச் சனெறு பணதத்தை திருபபிக் கடேகலாமா .. ஆயிரம ரூபாய்க்காக விதவிதமான வீ ட்டுச் சலெவுகள காதத்திரகக்மே .. மணடபதத்தில நமமதை தவிர மறறவரகள இனனமும நமபிகக்கையை அறிவிகக்மு வணணம சபதமாகப் பசேிக் கொணடிரகக்கிறாரகளே .. ஓரு்வளேை சரேந்துதான பாரப்பாமே .. நமபிகக்கையிலலாதவன பணதத்தை எநதக் காலத்திலும

சம்பாதித்ததே இல்லை ..

அந்தக் கூறுகிய தருணத்தில் இரு தரப்பு வாதங்களும் அவரை அமதியடையச் செய்யவில்லை. எல்லாவற்றையும் விட ஆயிரம் ரூபாயை கொடுத்து விட்டோம் என்ற உண்மை வழியை மறிக்கும் எமன் போல நினைவூட்டிக் கொண்டே இருந்தது. கடசியில் இழந்ததுதான் மிச்சமென கூற்ற உணர்வு மலெல்ல தலதைூக்க ஆரம்பித்தது. மண்டபத்தின் வளியே வந்தவர் யாரும் தரிந்தவர்கள் நம்மபை் பார்த்து விட்டார்களா என்று அலசத் தொடங்கினார். ஓருக்கால் தரிந்தவர்களுடன் வந்திருந்தால் பசேிவிட்டு ஓரு நல்ல மூடிவு எடுத்திருக்கலாமோ ..விண்ண ப்பத்தின் கட்டணத்தை 500 ரூபாயாக வதைத்திருக்கலாம்.. ஓரயேடியாக ஆயிரம் என்பதுதான் இவ்வளவு யோசிக்க வகைகிறது ..

அந்த ஞாயிற்றுக் கிழமையின் இனிய ஆரம்பம் மின்னல் போல சட்டென மூடிவுக்கு வந்தது. இனித்த போது வகேமாகச் சலெல்லும் பொழுதுகள் வறெுக்கும் போது அணு அணுவாய் நகர்ந்து சித்திரவதை சயெ்கிறது. இனி அவரது வாழ்வில் கமலா திருமண மண்டபத்தை ஏறடெுத்தும் பார்க்கப் போவதில்லை, அதற்கு துணிவில்லை என்பது போல அவரது முகம் வாடி விட்டது. காலையில் இருந்த தளிவான மனநிலயைின் மலே் இப்பொது வகை தொகையில்லாமல் கோபம் பீ றிட்டு வந்தது. அது அநகேமாக மாலதியிடம் மட்டும் வடெிதது விட்டு அடங்கும் வல்லமை கொண்டது. எதையும் கோர்வையாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றலை இந்த தூயரமான தருணத்தில் இழந்தவர் ஏதோ ஓரு சுவரொட்டியில் ஓரு எண்ணபை் பார்த்ததும் கனவில் விழித்தவனபை் போல தலயைை உலுக்கி விட்டு யோசிக்க ஆரம்பித்தார்.

வறேொன்றுமில்லை, இருபது வருடங்களாக எண்களோடு பழுங்குவதையே வலேையாகக் கொண்டவர் ஆயிற்றே ..கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தார். 500 தலகைளை ஆயிரம் ரூபாயினால் பரெுக்கினால் மொத்தம் 5,00,000 ரூபாய். மண்டபத்துக்கு 30,000, சரவணபவனுக்கு அதிகபட்சம் ரூ.20 வதைதால் கூட 10,000, அப்பூறம் அழகிகள், சபாரிகள், விளம்பரங்கள் எல்லாவற்றையும் கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால் ஓரு இரண்டு அல்லது மூன்று இலட்சம் தறேுமே. அதில் அவரது ஆயிரமும் இருக்கிறது

என்பதை நினைக்கும் போது தொண்டை தூக்கத்தை அடக்க முடியாமல் கனக்க ஆரம்பித்தது. சரவணபவன் காபியின் சுவை அடிநாக்கில் மறக்க முடியாத கசப்பாய் கசியத் தொடங்கியது. கண் தொலைவில் இருந்தாலும் வீ டு தெரியாமல் மங்கலாக வழிந்து நின்றது

— வினவு www.vinavu.com